

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcu: **I. M. M.**, bytom R. X., G., zastúpeného J. J. B. B., advokátom so sídlom M. N. č. X., G., proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky**, so sídlom Námestie slobody 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 117627/2008-VSÚ/z.43953, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 4S 159/2008-129 zo dňa 23. apríla 2010, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4S 159/2008-129 zo dňa 23. apríla 2010, **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume **62,70 €** k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom č.k. 4S 159/2008-129 zo dňa 23. apríla 2010 Krajský súd v Bratislave zrušil rozhodnutie žalovaného č. 117627/2008-VSÚ/z.43953 podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte len „O.s.p.“) a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Preskúmaným rozhodnutím č. 117627/2008-VSÚ/z.43953 žalovaný ako odvolací orgán potvrdil podľa § 138 ods. 6 zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe v znení

neskorších predpisov (ďalej len „*zák.č. 312/2001 Z.z.*“ alebo „*zákon o štátnej službe*“) prvostupňové **rozhodnutie vedúceho služobného úradu č. 297/2008-OÚ zo dňa 7. augusta 2008** o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu odvolaním dňom 8. augusta 2008 – z dôvodu závažného porušenia služobnej disciplíny, ktorého sa žalobca dopustil tým, že dňa 25. apríla 2008 vydal rozhodnutie Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky (právny predchodca žalovaného), sekcie civilného letectva a vodnej dopravy, odboru civilného letectva č. X., ktorým v rozpore s internými predpismi, pokynmi a záujmami Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky zamýšľal zrušiť L. B. – V. umiestnené v B., mestská časť V. (katastrálne územie V., parc. č. X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X. a X.0), čím porušil svoje povinnosti podľa § 53 ods. 1 písm. c/, f/ a m/ zákona o štátnej službe – a odvolanie žalobcu zo dňa 20. augusta 2008 zamietol. O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 176,26 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynul záver, že krajský súd považoval za potrebné preskúmané rozhodnutie zrušiť, nakoľko v konaní správneho orgánu sa vyskytla taká vada (nedostatok náležitostí rozhodnutia, porušenie procesných práv žalobcu), ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, keď v preskúmanom prípade súd zistil, že správny orgán neumožnil žalobcovi vyjadriť sa pred rozhodnutím o skončení štátnozamestnaneckého pomeru k podkladom rozhodnutia, navrhnúť nové dôkazy, resp. vyjadriť sa k veci, čím boli porušené jeho procesné práva. Krajský súd ďalej konštatoval, že konanie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru v danom prípade začalo z podnetu správneho orgánu, pričom nebolo žalobcovi oznámené. Poukázal na skutočnosti, že prvostupňové rozhodnutie žalovaného č. 297/2008-OÚ zo dňa 7. augusta 2008, doručené žalobcovi dňa 8. augusta 2008, neobsahuje úradnú pečiatku v rozpore s ust. § 47 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) a súčasne druhostupňové rozhodnutie žalovaného, doručené žalobcovi dňa 2. októbra 2008, napadnuté žalobou, neobsahuje okrem úradnej pečiatky ani dátum vydania.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný včas odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietne. Podané odvolanie odôvodnil tým, že Krajský súd v Bratislave dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň pri rozhodovaní vychádzal z nesprávneho

právneho posúdenia veci. Poukázal na ust. § 47 ods. 6 správneho poriadku, na základe ktorého mal za to, že vytýkané nedostatky nie sú takými, aby súd mohol konštatovať, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov. Namietal, že *ide o zrejmu nesprávnosť, ktorej odstránenie nemá vplyv na skutkové zistenia a právne posúdenie veci*. Zároveň poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7SŽ/142/01, podľa ktorého „Pojem zrejma nesprávnosť predstavuje tzv. neurčitý právny pojem. Pri interpretácii tohto pojmu treba vychádzať zo samého charakteru inštitútu odstránenia chýb v písaní, počtoch alebo iných zrejmych nesprávosti. Zmyslom tohto inštitútu je odstrániť zrejme chyby a nesprávosti, ku ktorým došlo nedopatrením zamestnanca správneho orgánu, ktorý vypracoval písomné vyhotovenie rozhodnutia. Pod pojmom iná zrejma nesprávnosť rozhodnutia potom treba rozumieť len formálne nedostatky pri vyhotovovaní rozhodnutia, nie však vecné nesprávosti rozhodnutia, ktorých opravou by sa zmenila sama podstata rozhodnutia, jeho zmysel a dopad na účastníkov správneho konania, prípadne iné subjekty. Inou zrejmovou nesprávosťou bude opomenutie uviesť niektorú z formálnych náležitostí rozhodnutia, ako napríklad podpis, meno a priezvisko, funkciu rozhodujúceho úradníka, pečiatku a pod.“ Ďalej namietal, že súd v odôvodnení rozhodnutia pri uvádzaní tohto pochybenia správneho orgánu označil rozhodnutie žalovaného vo veci odvolania žalobcu z funkcie predstaveného – riaditeľa odboru civilného letectva zo dňa 20. mája 2008, pričom toto rozhodnutie patrí do iného konania, nebolo žalobcom napadnuté a nie je predmetom preskúmavania súdom. Doplnil, že so žalobcom bol skončený štátnozamestnanecký pomer podľa § 40 ods. 2 písm. c/ zákona o štátnej službe odvolaním za to, že porušil závažným spôsobom služobnú disciplínu, pričom náležité zistenie skutkového stavu (závažné porušenie služobnej disciplíny) nie je predmetom konania, t.j. nezisťuje a neobjasňuje sa v konaní, ale je samotným dôvodom začatia konania a vydania rozhodnutia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru z uvedeného dôvodu. Správny orgán už pri začatí konania mal náležite preukázané závažné porušenie služobnej disciplíny zo strany žalobcu, čo bolo podľa žalovaného v konaní riadne zdokladované. Uviedol, že spolu s odvolaním súdu predkladá kópiu rozhodnutia s odstránenými chybami, ktoré bolo zaslané žalobcovi dňa 12. mája 2010.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok Krajského súdu v Bratislave v celom rozsahu potvrdiť a žalobcovi priznať náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mal za to, že prvostupňový súd vo svojom rozsudku presne vystihol podstatu

nezákonnosti rozhodnutia žalovaného, pričom jeho odvolanie považoval za účelové a nevystihujúce právnu podstatu veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 12. mája 2011 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods.1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým ako odvolací orgán podľa § 138 ods. 6 zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej službe“) potvrdil prvostupňové **rozhodnutie vedúceho služobného úradu žalovaného č. 297/2008-OÚ zo dňa 7. augusta 2008** o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu odvolaním zo štátnozamestnaneckého pomeru dňom 8. augusta 2008, z dôvodu závažného porušenia služobnej disciplíny, ktorého sa žalobca dopustil tým, že dňa 25. apríla 2008 vydal rozhodnutie Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky (právny predchodca žalovaného), sekcie civilného letectva a vodnej dopravy, odboru civilného letectva č. X., ktorým v rozpore s internými predpismi, pokynmi a záujmami Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky zamýšľal zrušiť L. B. – V. umiestnené v B., mestská časť V. (katastrálne územie V., parc. č. X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X. a X.0), čím porušil svoje povinnosti podľa § 53 ods. 1 písm. c/, f/ a m/ zákona o štátnej službe.

Ako už bolo uvedené krajský súd preskúmaným rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného, a to v podstate z dvoch procesných dôvodov. Prvým zrušujúcim dôvodom bola skutočnosť, že podľa názoru krajského súdu rozhodnutie žalovaného, vrátane rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, neobsahovalo úradnú pečiatku, pričom rozhodnutie žalovaného neobsahovalo ani dátum vydania. Uvedenú skutočnosť kvalifikoval ako **nedostatok náležitostí rozhodnutia**. Okrem toho krajský súd zistil, že **správny orgán neumožnil žalobcovi vyjadriť sa pred rozhodnutím o skončení štátno-zamestnaneckého pomeru k podkladom rozhodnutia, navrhnúť nové dôkazy, resp. vyjadriť sa k veci**, čím boli porušené jeho procesné práva.

Čo sa týka **námietky žalovaného ohľadne nedostatku náležitostí rozhodnutia** sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou žalovaného vychádzajúcou z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Sž/142/01, ktorý sa zaoberal otázkou opravy chyby a inej zrejmej nesprávnosti správneho rozhodnutia. V uvedenom rozsudku NS SR konštatoval, že chyby, ktoré sa vyskytujú v správnych rozhodnutiach, majú rôzny charakter, pričom môžu byť v jeho obsahovej časti, ako aj vo forme rozhodnutia. Z tohto hľadiska treba možno rozlišovať medzi **obsahovo materiálnymi chybami** správnych rozhodnutí – ktorých odstránenie vyžaduje zásadnú zmenu alebo zrušenie správneho rozhodnutia – a **obsahovo formálnymi chybami** správnych rozhodnutí – spočívajúcimi vo formálnych nedostatkoch rozhodnutia, akými sú chyby v písaní, počtoch alebo iných zrejmých nesprávnostiach rozhodnutia, ktoré sú označované ako opraviteľné (§ 47 ods.6 správneho poriadku). Odvolací súd sa stotožnil so žalovaným vo výklade pojmu „zrejmá nesprávnosť“, že inú zrejmú nesprávnosť predstavuje opomenutie uviesť niektorú z formálnych náležitostí rozhodnutia, ako napr. podpis, meno a priezvisko, funkciu rozhodujúceho úradníka, pečiatku. Obsahovo formálne chyby boli v priebehu konania odstránené opravným uznesením, ktoré žalovaný zároveň k odvolaniu priložil.

Podľa § 250i ods.3 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

V posudzovanej veci však aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo zistené závažné procesné pochybenie, a v tomto smere konštatuje nasledovné.

Podľa § 125 ods. 1 zákona o štátnej službe konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru (ďalej len „konanie“) sa vzťahuje na veci týkajúce vzniku, zmeny a skončenia

štátnozamestnaneckého pomeru. Na konanie podľa odseku 1 **sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní** (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, ďalej len „Správny poriadok“), ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 3 ods. 1, 2, 4 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a ***dat' im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy***. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1, 2 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 33 ods. 1, 2 správneho poriadku účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom o pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

Správny orgán je povinný dat' účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu, **či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia** (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

V správnom konaní správny orgán konajúci podľa ustanovenia § 125 ods.1 zákona o štátnej službe, postupuje podľa ustanovení správneho poriadku, a preto povinnosťou žalovaného bolo v predmetnom konaní zistiť skutočný stav vo veci a pritom postupovať v súčinnosti s účastníkom tohto konania – žalobcom. Inštitút súčinnosti je ustanovený na viacerých miestach správneho poriadku (§ 3 ods. 2, § 33 ods. 2, § 56) a vyjadruje vzájomnú jednotu práv a povinností. Účastník má právo vyjadrovať sa k podkladom v ktoromkoľvek štádiu konania. Môže sa vyjadriť k jednotlivým dôkazom i k celkovému spôsobu prípravy podkladov, môže sa vyjadriť k otázkam skutkovým i právnym. Zmyslom takto široko koncipovaného oprávnenia je predísť neskorším možným námietkam účastníka, ktoré by mohli viesť k prieťahom v konaní alebo iným komplikáciám. Správny orgán v konaní môže pokračovať a teda vydať rozhodnutie, ak účastník sa svojho práva na vyjadrenie výslovne vzdá, alebo ostane nečinný. Pokiaľ správny orgán vydal rozhodnutie vo veci samej bez toho, aby umožnil účastníkovi vyjadriť sa pred rozhodnutím, ide o procesné pochybenie správneho orgánu a teda o takú vadu, ktorá môže mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd v danej veci dospel k záveru, že žalovaný správny orgán nepostupoval v súlade so zákonnými predpismi, vo veci nebol zistený riadne skutkový

stav a zo skutkových okolností nebol vyodený správny právny názor. Súčasne je potrebné vytknúť správnym orgánom oboch stupňov, že v konaní sa dopustili takej procesnej vady, ktorá by mohla mať za následok nezákonnosť rozhodnutia. Na základe výkladu právnej normy § 33 správneho poriadku v intenciách logického a rozumného uváženia vôľou zákonodarcu bolo, aby účastník správneho konania sa oboznámil s dôkazmi, ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodnutia, ktoré boli v správnom konaní vykonané správnym orgánom. Z administratívneho spisu avšak nevyplýva, že správny orgán prvého stupňa resp. žalovaný v danej veci žalobcovi ako účastníkovi správneho konania umožnili sa vyjadriť k podkladom resp. k dôkazom pred vydaním rozhodnutia vo veci. Uvedený postup žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu treba považovať za takú vadu, ktorá podmieňuje zákonnosť rozhodnutia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v preskúmvanej veci nepostupovali v intenciách citovaných právnych noriem a ich rozhodnutia nemožno považovať za skutkovo podložené a v súlade so zákonom. Súd prvého stupňa preto rozhodol v danej veci vecne správne, keď rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a v zmysle § 151 ods. 2 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní mal úspech, priznal náhradu trov konania uplatnenej vo výške 62,70 €. Uvedená suma pozostáva z trov právneho zastúpenia, a to za jeden úkon právnej služby podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom v rozhodujúcom období, a to za *vyjadrenie k odvolaniu proti rozsudku* vo výške 55,49 € + *režijný paušál* za rok 2010 v sume 7,21 €, teda spolu v sume 62,70 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 12. mája 2011

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská